

РЕШЕНИЕ

№ 3105

гр. София, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 8-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА

при участието на секретаря Н.Л.В.

като разглежда докладваното от СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА Административно наказателно дело № 20231110200457 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на ЗАД „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД с ЕИК 200299615, представлявано от изпълнителните си директори Ж.К. и Б.И. чрез адв. Д. С. срещу наказателно постановление /НП/ № Р-10-302/14.12.2022 г., издадено от В.С. - заместник-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на жалбоподателя са наложени следните административни наказания:

1. Имуществена санкция в размер на 1 000 лв. (хиляда лева) на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ за нарушение на чл. 90, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд – по-долу наричана Наредбата (в редакцията ѝ от 04.01.2019 г. – отм.);
2. Имуществена санкция в размер на 1 500 лв. (хиляда и петстотин лева) на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ за нарушение на чл. 90, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. (редакцията от 04.01.2019 г. – отм.);
3. Имуществена санкция в размер на 1 500 лв. (хиляда и петстотин лева) на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ за нарушение на чл. 90, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. (редакцията от 04.01.2019 г. – отм.);
4. Имуществена санкция в размер на 1 500 лв. (хиляда и петстотин лева) на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ за нарушение на чл. 90, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. (редакцията от 04.01.2019 г. –

отм.);

5. Имуществена санкция в размер на 2 500 лв. (две хиляди и петстотин лева) на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ за нарушение на чл. 90, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. (редакцията от 04.01.2019 г. – отм.);
6. Имуществена санкция в размер на 1 000 лв. (хиляда лева) на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ за нарушение на чл. 90, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. (редакцията от 04.01.2019 г. – отм.);
7. Имуществена санкция в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ за нарушение на чл. 90, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. (редакцията от 04.01.2019 г. – отм.).

Със срочно депозираната си жалба процесуалният представител на въззивника изразява несъгласието си с издаденото наказателно постановление, като последното определя като незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Възражава се срещу твърдението, че санкционираното дружество било допуснало вменените му нарушения. Административнонаказващият орган не бил подложил на задълбочен и всеобхватен анализ всички относими по случая факти и доказателства. Жалбоподателят се позовава на представеното извлечение от информационните си системи с данни за заведени искиви претенции за необезщетени имуществени щети, съобразно което съотношението между общата договорена сума по сключените споразумения и претендираната с цената на иска такава възлизало на процентно съотношение от 16 %. Заделените от застрахователното дружество резерви за предявени, но неизплатени към края на съответния отчетен период претенции, съответствали на средните стойности на съотношението между договорена и претендирана цена на иска, наблюдавани на застрахователния пазар. На следващо място се извеждат доводи за маловажност на процесния случай – нарушенията били извършени за първи път, липсвали данни за настъпили вредни последици и не се достигало до засягане интересите на ползвателите на застрахователни услуги. При мотивиране на горните съображения е отправена молба за отмяна на атакуваното наказателно постановление, както и за присъждане на сторените в хода на производството съдебно-деловодни разноски, в това число такива за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от упълномощения си защитник – адв. Л., който поддържа заявеното искане за цялостна отмяна на НП, като се позовава на застъпените в жалбата аргументи.

Въззиваемата страна се представлява от юрк. Г. с представено по делото пълномощно, който моли наказателното постановление да бъде потвърдено в цялост. В пледоарията си по същество на спора заявява, че заделените резерви по седемте съдебно заведени претенции били значително подценени, а до идентични изводи са стигнали проверяващите органи и при предходна проверка на същото застрахователно дружество. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и представя писмени бележки, в които дава

подробна обосновка на всяко от твърденията си, с обстойно опровержение на всяко от съдебно релевираните от жалбоподателя възражения.

Софийски районен съд, като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 3-179 от 22.06.2022 г., на основание чл. 19, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 18 от Закона за Комисията за финансов надзор и чл. 576, ал. 1 от КЗ, заместник-председателят на КФН разпоредил извършването на тематична проверка на „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД с ЕИК 200299615, седалище и адрес на управление в гр. София, ж.к. „Дианабад“, бул. „Г.М.Димитров“ № 1. Проверката следвало да обхваща периода от 01.01.2022 г. до 31.05.2022 г. и имала за предмет преглед на Единната информационна система за оценка, управление и контрол на риска (ЕИСОУКР) на застрахователното дружество относно спазването на чл. 114, ал. 1, т. 2 от КЗ, сключването на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при придобиването на моторно превозно средство с чуждестранен регистрационен номер, както и процедурата по уреждане на застрахователни претенции по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, включително и управлението на жалби.

С писмо с изх. № РГ-10-79-31/30.06.2022 г. по описа на КФН, от „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД били изискани информация и писмени документи, касаещи възприетия от дружеството подход и въведената организация за гарантиране на справедлив процес на разглеждане на жалбите на ползватели на застрахователни услуги, както и идентифициране и предотвратяване на евентуални конфликти на интереси при тяхното разглеждане; приетите от дружеството правила за разглеждане на жалби на ползватели на застрахователни услуги и за уреждане на застрахователни претенции; справка за всички предявени застрахователни претенции за проверявания период (01.01.2022 г. до 31.05.2022 г.); извадка от регистъра на дружеството за завеждане на жалби за същия период; копия на досиетата по сключени застрахователни полици (анекси, допълнителни споразумения и др.), ведно с писмени доказателства, удостоверяващи извършените плащания на застрахователните премии и вноски (при уговорено разсрочено плащане на премията) в полза на застрахователя по отношение на конкретно посочени полици, и други.

В отговор на запитването, с писмо с изх. № 3429/11.07.2022 г. по описа на „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, от страна на застрахователното дружество били представени писмени обяснения във връзка с формулираните въпроси, както и заверени преписи от изисканите документи, в това число и копия на досиетата по всяка от посочените застрахователни полици. В хода на назначената проверка били осъществени и документални справки на място – по седалище на дружеството, при които били прегледани преписките по 11 бр. съдебно предявени претенции. Изследвани били и данните от Единната информационна система за оценка, управление и контрол на риска на

застрахователя, като въз основа на електронно генерирани екранни снимки са направени справки за заделения резерв за предявени, но неизплатени застрахователни претенции.

След проверка и анализ на наличната документация контролните органи от КФН установили 7 броя претенции, заделения резерв за предявени, но неизплатени претенции (РПНП) на които не съответствал на пълния размер на цената на предявените искове ведно с дължимите лихви и известните разноси по делата, както следва:

1. На 31.01.2022 г. П.П. е предявил претенция № 0801-000154/2022-01 пред „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД за изплащане на застрахователно обезщетение във връзка с настъпило застрахователно събитие - причинени неимуществени вреди. Претенцията е заведена на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в застрахователна полица № BG/30/120003334877. С писмено уведомление от 30.05.2022 г. застрахователят се е произнесъл с отказ от изплащане на застрахователно обезщетение. На 15.07.2022 г. П.П. е депозирал искова молба, по повод на която е образувано т. д. № 127/2022 г. по описа на Софийски окръжен съд. Ищецът е поискал от съда да осъди „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД за сумата от 40 000 лв. - обезщетение за неимуществени вреди, ведно с лихва за забава в размер на 1 366.78 лв., считано от 01.05.2022 г. - денят, следващ деня на изтичането на тримесечния срок за произнасяне по претенцията, до окончателното изплащане на сумата. От прегледа на събраните по претенцията документи е установено, че на 29.08.2022 г. „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД е депозирало отговор на исковата молба, като към датата на съставяне на АУАН няма информация да има произнасяне на съда по исковата молба на ищеца. Видно от екрА.та снимка, извлечена от информационната система на застрахователя, към 31.08.2022 г. същият е заделил в РПНП сумата от 20 000 лв., която сума представлява 48,4 % от цената на исковата претенция, заедно със законната лихва към тази дата.
2. На 08.03.2022 г. З.Ц. е предявила претенция № 0801-001308/2022-01 пред „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД за изплащане на застрахователно обезщетение във връзка с настъпило застрахователно събитие - причинени неимуществени вреди. Претенцията е заведена на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в застрахователна полица № BG/30/121003350681. С писмено уведомление от 08.06.2022 г. застрахователят се е произнесъл с отказ от изплащане на застрахователно обезщетение. На 28.06.2022 г. З.Ц. е депозирала искова молба, по повод на която е образувано гр. д. № 274/2022 г. по описа на Окръжен съд - Сливен. Ищцата е поискала от съда да осъди „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД за сумата от 150 000 лв. - обезщетение за неимуществени вреди, ведно с мораторна лихва в размер на 8 667.36 лв., считано от 05.02.2022 г. – датата на деликта, до окончателното изплащане на сумата. От прегледа на събраните по претенцията

документи е установено, че на 31.08.2022 г. „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД е депозирало отговор на исковата молба, като към датата на съставяне на АУАН няма информация да има произнасяне на съда по исковата молба на ищеца. Видно от екрА.та снимка, извлечена от информационната система на застрахователя, към 31.08.2022 г. същият е заделил в РПНП сумата от 70 000 лв., която сума представлява 44,1 % от цената на исковата претенция, заедно със законната лихва към тази дата.

3. На 08.03.2022 г. И.Ц. чрез своя законен представител - З.Ц., е предявил претенция № 0801-001308/2022-02 пред „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД за изплащане на застрахователно обезщетение във връзка с настъпило застрахователно събитие - причинени неимуществени вреди. Претенцията е заведена на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в застрахователна полица № BG/30/121003350681. С писмено уведомление от 08.06.2022 г. застрахователят се е произнесъл с отказ от изплащане на застрахователно обезщетение. На 28.06.2022 г. И.Ц. чрез своя законен представител - З.Ц., е депозирал искова молба, по повод на която е образувано гр. д. № 274/2022 г. по описа на Окръжен съд - Сливен. Ищецът е поискал от съда да осъди „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД за сумата от 160 000 лв. - обезщетение за неимуществени вреди, ведно с мораторна лихва в размер на 9 245.18 лв., считано от 05.02.2022 г. – датата на деликта, до окончателното изплащане на сумата. От прегледа на събраните по претенцията документи е установено, че на 31.08.2022 г. „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД е депозирало отговор на исковата молба, като към датата на съставяне на АУАН няма информация да има произнасяне на съда по исковата молба на ищеца. Видно от екрА.та снимка, извлечена от информационната система на застрахователя, към 31.08.2022 г. същият е заделил в РПНП сумата от 70 000 лв., която сума представлява 41,4 % от цената на исковата претенция, заедно със законната лихва към тази дата.
4. На 08.03.2022 г. М.Ц. чрез своя законен представител - З.Ц., е предявила претенция № 0801-001308/2022-03 пред „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД за изплащане на застрахователно обезщетение във връзка с настъпило застрахователно събитие - причинени неимуществени вреди. Претенцията е заведена на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в застрахователна полица № BG/30/121003350681. С писмено уведомление от 08.06.2022 г. застрахователят се е произнесъл с отказ от изплащане на застрахователно обезщетение. На 28.06.2022 г. М.Ц. чрез своя законен представител - З.Ц., е депозирала искова молба, по повод на която е образувано гр. д. № 274/2022 г. по описа на Окръжен съд - Сливен. Ищецът е поискал от съда да осъди „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД за сумата от 160 000 лв. - обезщетение за неимуществени вреди, ведно с мораторна лихва в размер на 9 245.18 лв., считано от 05.02.2022 г. – датата на деликта, до окончателното изплащане на сумата. От прегледа на събраните по претенцията документи е установено, че на

31.08.2022 г. „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД е депозирало отговор на исковата молба, като към датата на съставяне на АУАН няма информация да има произнасяне на съда по исковата молба на ищеца. Видно от екранната снимка, извлечена от информационната система на застрахователя, към 31.08.2022 г. същият е заделил в РПНП сумата от 70 000 лв., която сума представлява 41,4 % от цената на исковата претенция, заедно със законната лихва към тази дата.

5. На 21.03.2022 г. И.С. е предявил претенция № 0801-001565/2022-01 пред „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД за изплащане на застрахователно обезщетение във връзка с настъпило застрахователно събитие - причинени неимуществени вреди. Претенцията е заведена на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в застрахователна полица № BG/30/119003315357. С писмено уведомление от 21.06.2022 г. застрахователят се е произнесъл с отказ от изплащане на застрахователно обезщетение. На 06.07.2022 г. И.С. е депозирал искова молба, по повод на която е образувано т. д. № 109/2022 г. по описа на Окръжен съд - Пазарджик. Ищецът е поискал от съда да осъди „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД за сумата от 70 000 лв. - обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва в размер на 3 189.14 лв., считано от 21.03.2022 г. – датата на предявяване на претенцията, до окончателното изплащане на сумата. От прегледа на събраните по претенцията документи е установено, че на 08.09.2022 г. „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД е депозирало отговор на исковата молба, като към датата на съставяне на АУАН няма информация да има произнасяне на съда по исковата молба на ищеца. Видно от екранната снимка, извлечена от информационната система на застрахователя, към 31.08.2022 г. същият е заделил в РПНП сумата от 12 000 лв., която сума представлява 16.4 % от цената на исковата претенция, заедно със законната лихва към тази дата.
6. На 29.03.2022 г. Т.З. е предявила претенция № 0801-001749/2022-02 пред „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД за изплащане на застрахователно обезщетение във връзка с настъпило застрахователно събитие - причинени имуществени вреди. Претенцията е заведена на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в застрахователна полица № BG/30/122000532794. С писмено уведомление от 29.06.2022 г. застрахователят се е произнесъл с отказ от изплащане на застрахователно обезщетение. На 01.07.2022 г. Т.З. е депозирала искова молба, по повод на която е образувано гр. д. № 451/2022 г. по описа на Окръжен съд - Варна. Ищцата е поискала от съда да осъди „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве” АД за сумата от 6 647.65 лв. - обезщетение за имуществени вреди, ведно със законната лихва в размер на 288.09 лв., считано от 29.03.2022 г. – датата на предявяване на претенцията, до окончателното изплащане на сумата. От прегледа на събраните по претенцията документи е установено, че към датата на съставяне на АУАН няма информация да има произнасяне на съда по исковата молба

на ищеца. Видно от екранната снимка, извлечена от информационната система на застрахователя, към 31.08.2022 г. същият е заделил в РПНП сумата от 3 650.00 лв., която сума представлява 52.6 % от цената на исковата претенция, заедно със законната лихва към тази дата.

7. На 15.04.2022 г. А.Т. е предявила претенция № 0801-002105/2022-01 пред „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД за изплащане на застрахователно обезщетение във връзка с настъпило застрахователно събитие - причинени неимуществени вреди. Претенцията е заведена на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в застрахователна полица № BG/30/121002796252. С писмено уведомление от 15.07.2022 г. застрахователят се е произнесъл с отказ от изплащане на застрахователно обезщетение. На 19.07.2022 г. А.Т. е депозирала искова молба, по повод на която е образувано гр. д. № 7628/2022 г. по описа на Софийски градски съд. Ищцата е поискала от съда да осъди „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД за сумата от 150 000 лв. - обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва в размер на 9 042.39 лв., считано от 27.01.2022 г. – датата на деликта, до окончателното изплащане на сумата. От прегледа на събраните по претенцията документи е установено, че към датата на съставяне на АУАН няма информация да има произнасяне на съда по исковата молба на ищеца. Видно от екранната снимка, извлечена от информационната система на застрахователя, към 31.08.2022 г. същият е заделил в РПНП сумата от 50 000 лв., която сума представлява 31.4 % от цената на исковата претенция, заедно със законната лихва към тази дата.

Конкретните стойности на вземанията за обезщетения за забава върху главниците по всеки от съдебно предявените искове контролните органи са определили посредством общодостъпната услуга на електронния сайт на Националната агенция за приходите за изчисляване на законни лихви.

При споделяне на горните изводи от предприетата дейност по проверка, свидетелката А. Л. на длъжност „началник“ в отдел „Проверки на място“, дирекция „Застрахователен надзор“, управление „Застрахователен надзор“ при КФН съставила срещу „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-394/18.10.2022 г., в който били отразени общо седем на брой нарушения на чл. 90, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд – (в редакцията на подзаконовия нормативен акт от 04.01.2019 г. – отм.).

При идентично фактическо описание и правна квалификация на сочените нарушения, на 14.12.2022 г. заместник-председателя на КФН съставил процесното наказателно постановление № Р-10-302/14.12.2022 г., с което на жалбоподателя на основание чл. 53, чл. 27, чл. 83 и чл. 18 от ЗАНН, чл. 16, ал. 1, т. 19 от ЗКФН във връзка с чл. 647, ал. 2 от чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с чл. 648, ал. 1 от КЗ, във връзка с § 5 от Преходните и

заклучителни разпоредби на Наредба № 53 от 23.12.2016 г. са наложени седем на брой обособени имуществени санкции в различни размери.

Въз основа на раздел II, т. 1.5.1. от приложената по делото заповед № 3-139/10.05.2022 г., заместник-председателят на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, е определил длъжностни лица, сред които и А. Л., да съставят актове за установяване на административни нарушения по Кодекса за застраховането и по актовете, свързани с неговото прилагане.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на свидетелката Л. и на събраните по делото писмени доказателствени средства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК.

Събраните по делото гласни и писмени доказателства са непротиворечиви и единно изграждат възприетата от съда фактическа обстановка. Съдът дарява с доверие свидетелските показания на актосъставителката, която извежда данни за предприетата проверка и резултатите от нея. С особена степен на информативност се ползват гласните сведения досежно приложения сравнителен метод, при който чрез съпоставка на информация от два източника е установено несъответствие в резерва, който застрахователното дружество е заделило. С категоричност се потвърждава обстоятелството, че наред с годишната си отчетност юридическото лице не е представило пред органа за финансов надзор данни за коефициент, с който да коригира стойността на резерва по съдебно предявените претенции. Свидетелства се още за провеждането на предходна проверка в периода 2020-2021 г. на същия субект, при която били констатирани сходни нарушения и на дружеството били дадени конкретни предписания за отстраняване на установените нередовности. Поради установеното пълно съответствие между отделните компоненти от доказателствената съвкупност, съдът кредитира в цялост всеки от наличните по делото доказателствени източници.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съдът намира жалба, с която е сезиран, за процесуално допустима, тъй като същата изхожда от процесуално легитимирано лице, подадена е в предвидения от закона срок, пред компетентен да я разгледа орган и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, същата е **неоснователна.**

При служебната проверка за законосъобразност от процесуалноправна страна съдът не констатира наличие на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от страна на административнонаказващия орган. Както актът за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление са издадени от компетентни органи. Този си извод съдът изведе на първо място въз основа на наличната по делото и приобщена като писмено доказателствено средство заповед, очертаваща правомощията на свидетелката Л. в качеството ѝ на нарочно оправомощено лице за съставянето на актове за установяване на извършени

административни нарушения по подзаконовите нормативни актове, свързани с прилагане на Кодекса за застраховането. Материалната компетентност на наказващия орган пък произтича пряко от закона, като аргумента си в тази посока съдът черпи от разпоредбата на чл. 647, ал. 2 от КЗ, която определя наказателните постановления да се издават от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор.

Съдът приема, че в производството пред административнонаказващия орган не е допуснато съществено процесуално нарушение, водещо до опорочаване законосъобразността на обжалвания акт. Доколкото не са налице формални основания за отмяна на наказателното постановление, спорът следва да бъде разгледан по същество.

Ясно и по идентичен начин в двата акта – АУАН и последвалото го НП са отразени всички обстоятелства, очертаващи твърдените нарушения. Контролният орган е посочил изчерпателно времевите и пространствени характеристики на проявените деяния, механизмът на осъществяването им и правната норма, която според него субсумира състав на административно нарушение. По този начин за субекта на отговорността са ясно очертани фактическите параметри на сочените нарушения. С връчването на акта на нарочно упълномощен представител на юридическото лице е обезпечена възможността на дружеството-жалбоподател да реализира правото си на защита в образуваното административнонаказателно производство.

От събраните по делото доказателства безспорно е установено, че жалбоподателят е осъществил от обективна страна нарушенията, за които е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

В духа на нормативната база, уреждаща обществените отношения, свързани с осигуряването защита на интересите на ползвателите на застрахователни услуги и създаването на условия за развитието на стабилен, прозрачен и ефективен застрахователен пазар, с цел гарантиране на възможността за точно изпълнение на задълженията по сключените застрахователни и презастрахователни договори застрахователят, съответно презастрахователят, е длъжен по всяко време да образува достатъчни по вид и размер технически резерви съгласно законовите изисквания. Член 119, ал. 2, т. 2 от КЗ гласи, че застраховател, получил лиценз за застраховане по класове застраховки по раздел II от приложение № 1, образува технически резерви, сред които и резерв за предстоящи плащания. Разпоредбата на чл. 120, ал. 1 от КЗ вменява в задължение на всеки застраховател, съответно презастраховател, да поддържа технически резерви за всичките си застрахователни и презастрахователни задължения по застрахователни и презастрахователни договори, с които да се гарантира покритие на постите застрахователни рискове. Размерът им се изчислява въз основа на стойността на задълженията, поети от застрахователя или презастрахователя, които се очаква да бъдат изпълнени в бъдеще по влезли в сила застрахователни или презастрахователни договори, разходите, свързани с изпълнението на тези задължения, както и стойността на възможното неблагоприятно отклонение от това очакване. Наред с тези общи правила, уреждащи отношенията във

връзка със поддържането на технически резерви на застрахователните дружества, по законовата делегация на чл. 120, ал. 6 от КЗ председателят на Комисията за финансов надзор е издал Наредба № 53 от 23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд, с което е дадена и специална регламентация на реда и методиката за образуване на техническите резерви и на запасния фонд, принципите, които се прилагат за изчисляване на размера им, както и максималният размер на техническата лихва за застраховките.

Съгласно приложимата редакция на подзаконовия нормативен акт към датата на осъществяване на процесните неправомерни деяния (обн. в ДВ бр. 88 от 4.11.2022 г.), при съобразяване правилото на чл. 3, ал. 1 от ЗАНН за времето действие на правните норми, резервът за предстоящи плащания се образува за покриване на обезщетения, суми и други плащания по силата на застрахователни или презастрахователни договори, както и на свързаните с тях разходи по претенции, възникнали преди края на отчетния период, независимо дали са предявени или не, и които не са платени към същата дата. Резервът трябва да отчита всички известни фактори и обстоятелства, които влияят на крайната стойност на плащанията. Съгласно чл. 89, ал. 2, т. 1 от Наредбата, част от резерва за предстоящи плащания са предявените, но неизплатени претенции (условно обозначени от наказващия орган като РПНП).

В настоящия случай дружеството-жалбоподател е било санкционирано за несъобразяване с правилото на чл. 90, ал. 11 от Наредбата, която предполага претенциите по застрахователни или презастрахователни договори, предявени по съдебен ред, за които дружеството е уведомено и по които няма произнасяне на съда, да бъдат включвани в техническия резерв. Предвидена е възможност цената на исковете заедно с дължимите лихви и известните разноси по делата да се коригират с коефициент, чийто размер се определя по правилата на ал. 12 и ал. 13 на същата буква от закона: Коефициентът се изчислява ежегодно към 31 декември, по класовете застраховки, като стойността му не може да бъде по-ниска от отношението между уважения размер на исковете по съдебно предявени претенции, в това число и размера на съдебните спогодби и споразумения, в резултат на които се прекратява съдебното производство през предходните три години (в т. ч. за главница, лихва и разноси), и общия размер на предявените претенции по искиви молби, по които са били постановени влезли в сила решения и са били постигнати съдебни спогодби. По делото не се установи обаче в процесния период подобен коефициент да е бил прилаган от страна на застрахователя. „Зад ДаллБогг: Живот и Здраве” АД не се е възползвало от тази си възможност, като не е представило пред КФН стойностите на приложени коефициенти. Подобно изискване е предвидено в нормата на чл. 90, ал. 14 от Наредбата – коефициентите наред с нормативно установената информация да се предоставят на Комисията наред с годишните справки, доклади и приложения по чл. 126, ал. 1, т. 2 от КЗ.

С невключването в своя технически резерв на пълните размери на

претенциите по застрахователни договори, предявени по съдебен ред, за които дружеството е уведомено и по които няма произнасяне на съда, санкционираното дружество обективно е осъществило състава на административното нарушение по чл. 90, ал. 11 от Наредбата.

Тук е моментът да се обърне внимание на законодателните изменения в подзаконовия нормативен акт, настъпили в периода след депозирането на жалбата против разглежданото наказателно постановление. Същите са били обнародвани в бр. 101 от Държавен вестник от 20.12.2022 г. и са влезли в сила на 01.01.2023 г. Към онзи момент, а и понастоящем, НП не е влязло в законна сила (по аргумент за противното от чл. 64, ал. 2 от ЗАНН). Поради това, приложение следва да намери чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, като се приложи по-благоприятната за нарушителя нормативна разпоредба, доколкото до влизане в сила на наказателното постановление са последвали изменения в законодателството. За преценка на това коя нормативна редакция е по-благоприятна за дееца в случая следва да се подложат на внимателен анализ конкретните измерения на законодателните промени. Извън отпадането на изключението, касаещо нормативното ограничение в размера на застрахователно обезщетение, единственото относимо към настоящата хипотеза изменение засяга изпълнителното деяние, заложен в диспозицията на правната норма. В старата редакция на Наредбата е предвидено задължение за застрахователите да **включват** в своя технически резерв съответните стойности на претенциите по застрахователните договори, докато в настоящата си редакция правилото за поведение е видоизменено в такова за **оценка** на обсъжданите имуществени претенции. Съпоставката между двете дейности следва да бъде извършена въз основа на законодателната инициатива, вложена в одобрения от председателя на КФН проект на наредба за изменение и допълнение на Наредба № 53 от 23.12.2016 г. От мотивите към проекта личи основната идея, продиктувала нуждата от изменения в тази нормативна сфера – осигуряване спазването на изискванията на Изменените насоки относно границите на договора (EIOPA-BoS-22-394) и Изменените насоки относно оценката на техническите резерви (EIOPA-BoS-22-393), издадени от Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване. Подобен подход е възприет във връзка с издадените от председателя на Комисията за финансов надзор Решение № 725 – Н и Решение № 726 – Н, с които официално е обективизирано намерението на КФН да спазва в надзорната си практика насоките, дадени от европейската институция. Именно включването на тези насоки в регулаторната и надзорна рамка на Комисията е прокламирано като основна цел на предложения проект на НИД на Наредба № 53 от 23.12.2016 г. Особено впечатление прави изричното отбелязване в проекта, че актуализираните насоки не се отклоняват от предишните такива относно оценката на техническите резерви и относно определяне на границите на договорите, а само добавят допълнителни детайли, съвместими с насоките на високо ниво, включени в действащите насоки. По този начин се откроява прокараната в новата Наредба идея за надграждане на наличната нормативна база в тази сфера на обществени отношения с цел нейното усъвършенстване, но не и отстъпление от вече

възприетия законодателен подход при регулирането им. В този контекст настоящият съдебен състав приема, че с подмяната на законовата формулировка в изпълнителното деяние „*включват*“ с „*оценяват*“ не се цели отпадане на задължението на застрахователите да отделят в своите технически резерви паричните стойности на претенциите по застрахователни или презастрахователни си договори, които са били предявени по съдебен ред, за които дружеството е уведомено и по които няма произнасяне на съда (в това число цената на иска заедно с дължимите лихви и известните разноси по делата). Аргумент в подкрепа на това виждане е изводим от факта, че и понастоящем правната рамка, очертана от обхвата на Кодекса за застраховането, включва същите общоважими изисквания към застрахователите за поддържане на достатъчни по вид и размер технически резерви за предстоящи плащания, с което се цели гарантиране на възможността за точно изпълнение на задълженията по сключените застрахователни и презастрахователни договори. В заключение към гореизложеното, съдът възприе виждането си за пълен смислов идентитет и съответствие между съпоставените действия, възложени на застрахователите във връзка с привеждането на техническите си резерви в съответствие с нормативните изисквания. Въпреки установената разлика в употребената в различните редакции на Наредбата глаголна форма, следва да се приеме, че се касае до едно и също по своето съдържание задължение на субектите на отговорност. Поради това не би могло да се приеме, че в новата си редакция разпоредбата на чл. 90, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. се явява по-благоприятна за своите адресати.

Само за пълнота на изложението следва да се отбележи като недопустимо позоваването от страна на жалбоподателя на представената още с жалбата извадка от информационната му система, в която са обективирани данни за съдебно предявените щети и реално изплатените по тях застрахователни обезщетения по сключените между страните споразумения. Съдът намира, че подобна извадка не би могла да се ползва с нужната доказателствена стойност, доколкото подборът на заведените щети би могъл да се осъществи на селективен принцип, което би извело тенденциозност и субективизъм в представянето на данните за изплатените суми по застрахователни договори. Отделно от това, така представената информация не е от естество да обуслови отпадане отговорността на жалбоподателя за вменените му седем на брой административни нарушения, тъй като по тях се установи от обективна страна неизпълнение на задължението за отделяне на технически резерв, а представената обща информация по други случаи се явява неотнормирана, доколкото не би могла да изведе извод за прилагането на корекционен коефициент.

Тъй като е ангажираната отговорността на търговско дружество, субективната страна на нарушението не следва да се обсъжда, доколкото отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна.

За нарушение на разпоредбите на Кодекса за застраховането и на актовете по прилагането му в чл. 644, ал. 1 от КЗ е предвидено налагане на административно наказание глоба от 500 до 3000 лв. за физическо лице,

респективно - имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. за юридическо лице или едноличен търговец. Правилно административнонаказващият орган е приел, че нито едно от процесните нарушения не е извършено в условията на „повторност“ по смисъла на § 1, т. 51 ДР на КЗ, поради което и обосновано са наложени административни наказания по чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ. Отчетени са както смекчаващите, така и отегчаващите отговорността обстоятелства, съобразно което така определените имуществените санкции са индивидуализирани в съответствие с повелите на закона, като размерът на някои от тях е завишен предвид особено голямото несъответствие между обособения технически резерв по съответната претенция и законово дължимия такъв.

Доводите за маловажност на случая и за наличие на предпоставки за приложение на чл. 28 ЗАНН не се споделят от настоящия съдебен състав. Нито едно от установените нарушения не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обичайните случаи на същите деяния, още повече, че са констатирани седем отделни нарушения. Извършването на нарушение на чл. 90, ал. 11 от Наредбата застрашава стабилността на застрахователния пазар, тъй като създава условия за осуетяване възможността на застрахователя да изпълни свои ликвидни и изискуеми задължения поради недостатъчност на заделените средства. Това пък от своя страна застрашава интересите на ползвателите на застрахователни услуги, чието удовлетворяване от застрахователни плащания по предявените от тях претенции е възможно да бъде осуетено.

По изложените мотиви наказателното постановление следва да бъде потвърдено в цялост.

С оглед изхода на делото, в полза на въззиваемата страна следва да се присъди възнаграждение за оказаната правна защита и процесуално представителство, тъй като административнонаказващият орган в съдебното производство е бил защитаван от юрисконсулт. Отчитайки изискванията на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, и при съобразяване на завишената правна, а и фактическа сложност на делото, обемът на събраните и обсъдени доказателствени материали и реално предоставената правна помощ, съдът счита, че следва да уважи искането на представителите на въззиваемата страна, като осъди жалбоподателя „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер от 130.00 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № Р-10-302/14.12.2022 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗАД

„Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ са наложени следните административни наказания: имуществена санкция в размер на **1 000 лв.** (хиляда лева) за нарушение на чл. 90, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г., имуществена санкция в размер на **1 500 лв.** (хиляда и петстотин лева) за нарушение на чл. 90, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г., имуществена санкция в размер на **1 500 лв.** (хиляда и петстотин лева) за нарушение на чл. 90, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г.; имуществена санкция в размер на **1 500 лв.** (хиляда и петстотин лева) за нарушение на чл. 90, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г., имуществена санкция в размер на **2 500 лв.** (две хиляди и петстотин лева) за нарушение на чл. 90, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г., имуществена санкция в размер на **1 000 лв.** (хиляда лева) за нарушение на чл. 90, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г., имуществена санкция в размер на **2 000 лв.** (две хиляди лева) за нарушение на чл. 90, ал. 11 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г.

ОСЪЖДА жалбоподателя **ЗАД „Застрахователно акционерно дружество ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД** с ЕИК 200299615, представлявано от изпълнителните си директори Ж.К. и Б.И. да заплати на **Комисията за финансов надзор** юрисконсултско възнаграждение в размер на **130.00 лв.** (сто и тридесет лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- София град в четиринадесетдневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____